14/03/2019

Ο Μητρ.Λαρίσης για Την Αναθεώρηση Του Άρθρου 3 Του Συνταγματος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

της Λένας Κισσάβου για την Εφημερίδα “Ελευθερία”

«Κράτος και Εκκλησία να κατανοήσουν ότι σε μεγάλο βαθμό τα προβλήματά τους δεν είναι οι κανόνες του Συνταγματικού Δικαίου, αλλά είναι προβλήματα ουσιαστικά, προβλήματα του εαυτού τους, όπως είναι η ποιότητα των λειτουργών αμφοτέρων αλλά και η ποιότητα των οπαδών και λειτουργουμένων, αντιστοίχως» επισήμανε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, αναφερόμενος στην πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 3 του Συντάγματος, για τη σχέση Κράτους και Εκκλησίας, για την οποία μάλιστα πρόσθεσε πως «δεν προέκυψε επειδή εξυπηρετείται κάποια πραγματική ανάγκη, δεν υπήρξε γνήσιο λαϊκό αίτημα, ούτε επιλύει υφιστάμενα προβλήματα. Αποτελεί προϊόν ιδεολογικών αγκυλώσεων, ενδεχομένως και ρεβανσισμού κάποιων για αποφάσεις της Εκκλησίας στο παρελθόν».

Τη θέση του αυτή κατέθεσε χθες, στο πλαίσιο εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε από τα Χριστιανικά Σωματεία της Λάρισας και τον Σύλλογο Πολυτέκνων Λάρισας και Περιχώρων, στο αμφιθέατρο του 4ου Δημοτικού Σχολείου Λάρισας, όπου αναπτύχθηκε το θέμα της προωθούμενης Συνταγματικής αναθεώρησης στα θεμελιώδη άρθρα για την Εκκλησία και την Οικογένεια, παρουσία πλήθους κόσμου.

Ο Σεβασμιώτατος συμπλήρωσε ακόμη ότι: «Η Ιερά Σύνοδος, οι Ιερές Μητροπόλεις, οι Ενορίες, οι Ιερές Μονές, δεν είναι Ν.Π.Δ.Δ. επειδή υπάρχει το άρθρο 3 του Συντάγματος, αλλά επειδή το προβλέπει κοινός νόμος. Στην Ελλάδα δεν έχουμε «κρατική Ορθόδοξη Εκκλησία», ούτε οι Μητροπολίτες και οι λοιποί κληρικοί είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι του κράτους, ούτε οι εκκλησιαστικοί φορείς είναι τμήμα της κρατικής διοίκησης. Είναι μεγάλο ψέμα ότι στην Ελλάδα η Ορθοδοξία, ως επικρατούσα θρησκεία, απολαύει προνομίων και μάλιστα σε βάρος των λοιπών θρησκευμάτων.

Επίσης, τυχόν τροποποίηση του άρθρου 3, όπως προτείνεται, δεν θα διασφαλίσει αυτό που κάποιοι από τους εμπνευστές της διατείνονται ότι «θα πάψει η Εκκλησία να παρεμβαίνει σε κρατικές υποθέσεις».

Στην προτεινόμενη τροποποίηση δεν νοηματοδοτείται ο όρος «θρησκευτική ουδετερότητα». Πρόκειται για συνθηματικό όρο που όμως διεθνώς έχει πολλές ερμηνείες. Οι λοιπές διατάξεις του Συντάγματος και η ίδια η Ορθόδοξη Εκκλησία διασφαλίζουν το αντικειμενικό και αμερόληπτο του Κράτους έναντι των άλλων θρησκευμάτων.

Το υφιστάμενο σύστημα των σχέσεων Εκκλησίας – Πολιτείας είναι αυτό της νόμω κρατούσης Πολιτείας. Απόδειξη ότι φορείς και μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας προσφεύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας εναντίον αποφάσεων εκκλησιαστικών οργάνων. Πρόβλημα δεν είναι οι διατάξεις του Συντάγματος, αλλά η επιτήδευση της μη εφαρμογής τους».

Ο κ. ΧΡΙΣΤ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ

Στην προωθούμενη αναθεώρηση τόσο του άρθρου 3 του Συντάγματος προς την κατεύθυνση κατοχύρωσης της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους, όσο και του άρθρου 21 για τα «Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα» (μεταξύ άλλων, το άρθρο αυτό αναφέρεται στην οικογένεια, τον γάμο και τη μητρότητα) αναφέρθηκε σε ομιλία του ο Επίτιμος Αρεοπαγίτης κ. Χριστόφορος Κοσμίδης, ο οποίος υποστήριξε μεταξύ άλλων: «στις δύο, υπό αναθεώρηση διατάξεις δεν βλέπω, προσωπικά, κάποια αστοχία ή αναποτελεσματικότητα, σε ένταση τέτοια, που να επηρεάζει την εύρυθμη λειτουργία του πολιτεύματος. Κατά συνέπεια, δεν νομίζω ότι υφίστανται αντικειμενικοί λόγοι για την τροποποίησή τους! Δεν αποκλείεται, βεβαίως, να υφίστανται ιστορικοί λόγοι για κάτι τέτοιο. Ενδέχεται, δηλαδή, κάποιες διατάξεις να θεωρούνται ήδη ξεπερασμένες ή περιττές. Και ακόμη, δεν αποκλείεται να υπάρχουν επικοινωνιακοί λόγοι. Η επιδίωξη, δηλαδή, να φανεί ότι κάποιοι είναι περισσότερο προοδευτικοί από τους άλλους. Εάν, όμως, με αυτό το κίνητρο ξεκινάει κάποιος μια συνταγματική αναθεώρηση, χάνει τη σοβαρότητά του».

Ο κ. Κοσμίδης εκτιμά ότι: «μέρα με τη μέρα, όλο και περισσότερο θα ζούμε σε ένα περιβάλλον που δεν συνάδει προς τη χριστιανική μας ιδιότητα. Είναι το μοντέλο της «νεωτερικότητας», της «παγκοσμιοποίησης», της «Νέας Εποχής» και τόνισε για τις σχέσεις Εκκλησίας-Πολιτείας: «Υπάρχουν πολλές ιστορικές μαρτυρίες σύμφωνα με τις οποίες, διαχρονικά, κάποιοι από τους φορείς της κρατικής εξουσίας χρησιμοποίησαν την Εκκλησία ή κάποια από τα μέλη της, όχι από ευλάβεια, αλλά μόνο για να εξυπηρετήσουν καλύτερα το συμφέρον τους. Κι αν είχαν λείψει οι πολιτικές παρεμβάσεις, ανά τους αιώνες και στην εποχή μας, θα ήσαν λιγότερα τα σχίσματα στο Σώμα της Εκκλησίας.

Γιατί, λοιπόν, να θέλω τη συμπόρευση με την κρατική εξουσία; Μήπως αυτή θα με βοηθήσει να γίνω καλύτερος χριστιανός; Αν αυτή δεν με θέλει, ακόμη περισσότερο θα πρέπει να μην τη θέλω εγώ. Γι’ αυτό, δεν ανησυχώ!».

Την εκδήλωση προλόγισε ο κ. Γιάννης Τσολάκης, τον συντονισμό της είχε κ. Χρήστος Παπαϊωάννου, δικηγόρος, πρόεδρος του Συλλόγου Πολυτέκνων Λαρίσης και Περιχώρων και παρευρέθηκαν οι βουλευτές κ. Χρήστος Κέλλας, Γ. Κατσαντώνης, οι αντιπεριφερειάρχες Βασ. Πινακάς και Δημ. Παπαδημόπουλος, ο αντιδήμαρχος Λάρισας κ. Δημ. Μαβίδης, η υποψήφια δήμαρχος Λάρισας κ. Ρένα Καραλαριώτου, κ.ά.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ψήφισμα διαμαρτυρίας εξέδωσαν στο τέλος της εκδήλωσης τα Ορθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία Λάρισας και ο Σύλλογος Πολυτέκνων Λάρισας και Περιχώρων κατά της Συνταγματικής αναθεώρησης των παραπάνω άρθρων, το οποίο έχει ως εξής: «Εκφράζουμε την έντονη διαμαρτυρία μας για την απαράδεκτη και προσβλητική για την ιδιοπροσωπεία του λαού μας εισαγωγή στο άρθρο 3 του Συντάγματος της αόριστης ρήτρας περί θρησκευτικής ουδετερότητας της Ελληνικής Πολιτείας. Το επιχείρημα ότι έτσι διασφαλίζεται η ελευθερία των αποδεκτών θρησκευμάτων είναι έωλο, αφού είναι γνωστό ότι αυτή κατοχυρώνεται πλήρως με το άρθρο 13 του Συντάγματος, που αναφέρεται ειδικά στη θρησκευτική ελευθερία.

Με την εισαγωγή της θρησκευτικής ουδετερότητας επιδιώκεται στην πραγματικότητα η περιθωριοποίηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας από τον δημόσιο βίο, η κατάργηση των συμβόλων της (σταυρός, εικόνες), η απομείωση των θρησκευτικών εορτών και γενικώς η απεκκλησιαστικοποίηση του μαρτυρικού μας Έθνους!

Ουσιαστικά δηλαδή επιχειρείται η αλλοίωση της εθνικής μας ταυτότητας με την

οριστική αποβολή του Ορθόδοξου χαρακτήρα της, εγχείρημα που είναι εθνικά και ιστορικά απαράδεκτο, καθώς όχι μόνο δεν σέβεται την από αιώνων αδιαχώριστη σύζευξη μεταξύ ελληνισμού και ορθοδοξίας, αλλά και διακινδυνεύει την ίδια τη διατήρηση του Έθνους μας μέσα στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Καταγγέλλουμε επίσης ως απαράδεκτη την πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 21, που παύει να αναγνωρίζει την οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, προσδίδοντάς της υλιστικό κατά βάση περιεχόμενο. Καλούμε την Κυβέρνηση και τα κόμματα της αντιπολίτευσης να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να σεβαστούν τις αρχές και τις αξίες της λαμπροφόρου Ορθοδοξίας και της πονεμένης Ρωμηοσύνης.

Ζητούμε να παραμείνουν ως έχουν τα άρθρα 3 και 21, που εκφράζουν το φρόνημα της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού, και να μην συμπεριληφθούν στις αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος».